

ת"פ 31810/01/19 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד צבי כהן-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 31810-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד ליבנת רחמים-בנני
נגד הנאשם		צבי כהן-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד יוחאי הזז

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול משפט, בהכרעת דין מיום 9.6.20 בעובדות כתב האישום (למעט הסתייגות לגבי העובדות שבפסקה 4 רישא לכתב האישום), בביצוע שתי עבירות **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. על-פי כתב האישום, שבעובדותיו הורשע הנאשם, ביום 22.8.18 בסמוך לשעה 20:00 עצר הנאשם את רכבו בסמוך לרכב המתלונן, ושאל אותו הוא הרב של המושב. משהשיב המתלונן בחיוב, אמר לו הנאשם: **איך אתה יכול להיות הרב שלהם, ככה יוצאים מדאעש אתה גם תהיה רב של רוצח**. בהמשך איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו: **"איך אתה יכול להיות רב של אנשים מושחתים, רמאים ושקרנים, הלילה הזה אתם תראו"**.

בהמשך לכך, נסע המתלונן לכיוון ביתו ביישוב ועם הגעתו הבחין כי הנאשם נסע אחריו עד לביתו ועזב את המקום.

בהמשך לכך, בתחנת המשטרה באופקים, איים הנאשם על שוטר בכך שאמר לו: **"אל תדאג אני זוכר את הפרצוף שלך"**.

תמצית הכרעת הדין

3. בהכרעת הדין נקבע כי הוכחה מעבר לספק סביר אשמת הנאשם הן באיום כלפי המתלונן והן באיום כלפי השוטר.

ביחס לעובדות המפורטות בפסקה 4 לכתב האישום נקבע, כי לא הוכח מעבר לספק סביר, כי בחלוף כשעה מהמפגש

עם המתלונן, המתלונן הבחין כי הנאשם המתין לו מחוץ לביתו ועוקב אחריו בדרכו.

נקבע, כי עדות המתלונן מהימנה. נקבע, כי הנאשם התנהג באופן חריג ותוקפני כאשר חסם את רכב המתלונן באמצע הכביש, ללא כל היכרות מוקדמת עמו והחל להטיח בו טענות קשות בנוגע לתפקידו, בנוגע לתושבי המושב תוך שימוש בביטויים חמורים, שיש בהם יסוד של אלימות, ותוך התייחסות לאירועי עבר שגם לשיטת הנאשם, המתלונן לא היה מעורב בהם ואינו קשור בהם. נקבע כי דברי הנאשם, יחד עם התנהגותו הכוללת יש בה כדי להפחיד ולכלל הפחות להקניט את המתלונן.

עוד נקבע, כי האמירות האלימות "רמאים"; "רוצחים"; "דאעש" בצירוף ה"הבטחה" שהלילה יקרה משהו, גם לשיטתו המקטינה של הנאשם, מגבשות את יסודות העבירה של איומים.

בנוסף נקבע, כי מלל מאיים שנאמר בהקשר שבו לשני הצדדים ידוע כי בעבר מומש איום דומה, ונעברה התנהגות פורצת גבולות, מהווה יסוד מחמיר לאותו איום.

נקבעו ממצאי מהימנות שליליים ביחס לעדות הנאשם. בין היתר נקבע כי גרסתו הפכפכה בעניין המלל המיוחס לו (ולמשל, ביחס לשימוש בביטוי החמור "דאעש");

נקבע, כי האמירה "הלילה הזה אתם תראו" מהווה איום בוטה וברור כלפי המתלונן, שכן הנאשם ראה במתלונן חלק מבני המושב ואף מייצג של בני המושב, אליהם הוא מתייחס כמקשה אחת על רקע סכסוך רב שנים. נדחה הסבר הנאשם ביחס למשפט זה כלא מהימן ולא מסתבר.

עדות השוטר בעניין ההתרחשות בתחנת המשטרה אומצה כמהימנה וברורה, ללא ניסיון להעצים את האירוע. נקבעו ממצאי מהימנות שליליים ביחס לעדות הנאשם ביחס לחלק זה של האירוע ונקבע כי המלל המאיים המיוחס לו משתלב עם התנהגותו הכוללת של הנאשם בתחנה, שאת חלקה המשמעותי הוא מאשר.

כן נדחו טענות לגבי מחדלי חקירה.

טענות הצדדים לעונש

4. **המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב [במ/1] וכן את גיליון ההרשעות של הנאשם [ת/5]. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, בהם שמירה על שלווה נפשית של המתלוננים, ביטחונם האישי ושלמות גופם. נטען, כי במקרים כאלה, יש צורך בענישה מחמירה של עונשי מאסר משמעותיים.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען, כי מדובר בנאשם אשר הפנה איומים כלפי רב המושב וכלפי שוטר ונהג באופן תוקפני. בעקבות מעשי הנאשם, המתלונן חש מאוים ואף החליט להכניס את ילדיו לממ"ד מתוך פחד מפני הנאשם, שהכיר את מעשיו בעבר. גם השוטר העיד שחש מאוים כתוצאה מהתנהגות הנאשם.

נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא בינונית.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, ביקשה המאשימה להפנות למספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם. יצוין כבר כעת, כי מרבית פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה אינם רלוונטיים לענייננו אלא עניינם איומים כחלק מאלימות כלפי נשים במסגרת המשפחתית.

עמדת המאשימה היא, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 6-12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 17 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, עבירות איומים רבות, סמים, רכוש ועוד. נטען, כי מדובר בנאשם אשר במשך השנים ריצה מאסרים ממושכים ובכל אלו לא היה בכדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ואינו זכאי להקלות של מי שחסך זמן שיפוטי ולא ניהל משפט הוכחות.

לא בוססו טענות בדבר מצב רפואי כלכלי או אחר המצדיק התחשבות מיוחדת.

יש לקחת בחשבון במקרה זה גם שיקולי הרתעת היחיד והרבים בחשבון.

נוכח האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש העליון של המתחם, ולהשית עליו עונשים נלווים, בדמות מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים, קנס והתחייבות.

5. **ההגנה** הפנתה לחלוף הזמן הרבה מאז ביצוע העבירה בשנת 2015.

נטען, כי לא מדובר בעבירה מתוכננת אלא בהתנהגות של להט הרגע, המשקפת קושי בשליטה על כעסים. נטען, כי הדבר ניכר גם בהתנהלות הנאשם במהלך המשפט וכי בית המשפט נחשף לכך והעיר על כך. הנאשם מצוי בסערת רגשות רבה בשל סכסוך ממושך בינו ובין המושב בעבר. נטען, כי הגם שהתנהגות הנאשם אינה מוצדקת, הרקע רלוונטי לענישה.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ הנאשם הגיש טבלת פסיקה לבית המשפט [במ/2] והפנה למספר אסמכתאות. גם מרביתן, עניינן אלימות כלפי נשים במסגרת המשפחתית ואינן רלוונטיות לענייננו. להלן התייחסות לחלקן:

א. ת"פ 14862-10-19 **מדינת ישראל נ' שגיא** - נאשם אשר הורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור לאחר הכרעת דין שניתנה על ידי מותב זה. הנאשם איים על שוטרת ואמר לה: "**אני מגיע למשטרה עם נשק ויורה בכולם**" וכן שלח מכתב למפקד תחנת משטרה הכולל גידופים והעלבות חמורים. נוכח הסכמת המאשימה, שלא לעתור למאסר בפועל, הוטלו על הנאשם עונשים צופי פני עתיד.

תשומת לב ב"כ הנאשם, כי במסגרת ע"פ 16921-03-22 שם נדחה ערעור הנאשם על הכרעת הדין העיר בית המשפט המחוזי, כי בית המשפט הקל עם הנאשם מאד בעונשו.

ב. **רע"פ 5009/18 יחזקאל אלישיב נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים כלפי עו"ד ומזכירה במסגרת הליך הוצאה לפועל. על הנאשם נגזרו עונש מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ג. **רע"פ 4482/20 סהאם חמאד נ' מדינת ישראל** - הנאשמת הורשעה לאחר ניהול ראיות, בעבירות איומים בכך שאיימה על מדריכים בבית הספר של בתה בכך: **"שיהיה להם מוות בקרוב, אינשאללה"**. בשל כך נגזרו עליה מאסר מותנה והתחייבות. בקשת רשות הערעור נדחתה.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען, כי מדובר ביליד 1967, אדם אשר סועד את אמו הקשישה. נטען, כי עונש מחמיר יכביד על הנאשם ועל משפחתו.

ביחס לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי בשנת 2009 בוצעה העבירה שהיא הרקע לכל האירוע ולאחר מכן, מלבד ביצוע עבירה בשנת 2017, שכיום מהווה עבירה של קנס מנהלי, לנאשם לא היו הסתבכויות נוספות. נטען, כי מחדלי החקירה לא היה בהם כדי להשליך על הכרעת הדין, אך יש להביא אותם כשיקול לעניין העונש. נוכח כל האמור, עתר הסניגור להטיל על הנאשם ענישה צופה בפני עתיד.

6. **הנאשם**, בדבריו לבית המשפט, מסר כי הוא לא איים על אף אחד ולא הייתה לו כוונה להפחיד את המתלונן. כן מסר כי ריצה עונשי מאסר ממושכים בכלא שלאחריהם לשיטתו הוא כבר לא נחשב מסוכן ולא הזיק לציבור. לשאלת בית המשפט הנאשם מסר, כי הוא מוכן לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות, אך ביקש לציין כי אמו סיעודית והוא מטפל בה וכן באחיו.

7. ביום 20.11.22, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. במקרה זה, **הערכיים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, הם ההגנה על שלווה הנפש, שלמות הגוף והביטחון של המתלוננים. במקרה זה שני מעשי האיומים כוונתם כלפי בעלי תפקיד, בשל התפקיד שאותו הם ממלאים. בתחילה, הפנה הנאשם את כעסו התנהגותו התוקפנית והאיומים כלפי רב היישוב, שאין לו איתו היכרות מוקדמת. בהמשך, הפנה את תוקפנותו כלפי שוטר משטרת ישראל. בשני המקרים אכן ההתרשמות היא, כי הנאשם התקשה לשלוט בכעסו והשליך את תסכוליו ואת מצוקותיו בדרך אלימה על מי שזיהה עם גורמי סמכות ומסד אותם הוא מאשים במצבו או בעוולות שלתפיסתו נגרמו לו בעבר. בפגיעה בשליחי הציבור במסגרת תפקידם נפגע איפוא ערך חברתי נוסף ובתי המשפט מצווים להגן על מי שחשופים לביצוע עבירות במסגרת תפקידם.

טענת ההגנה כי מדובר באירוע ללא תכנון מוקדם אינה מסקנה מתחייבת מעובדות כתב האישום ולא נקבעה כממצא בהכרעת הדין. אכן, לא הוכח גם היפוכו של הדבר כי מדובר באירוע מתוכנן וודאי שלא מדובר באירוע הדורש תיחכום או הכנה מוקדמים.

ההתרשמות מן הראיות ובהתאם לממצאים שבהכרעת הדין היא, כי אכן הן במפגש עם רב המושב והן במפגש עם השוטר הנאשם הסלים את התנהגותו וניכר כי הלהיט את עצמו, שלא בתגובה לגירוי אובייקטיבי היכול להסביר, ודאי שלא להצדיק, את אותה הסלמה. במובן זה גם התרשמות בית המשפט היא, כי הנאשם נתון בתהליכי כעס, ריגוש וחוסר ויסות עצמיים.

המלל המאיים, כשלעצמו, אינו ברף הגבוה ואינו כולל איומים קונקרטיים מפורשים. מידת הפגיעה הלא מבוטלת שנגרמה למתלונן במקרה זה נגרמה בשל הבנת ההתנהגות המאיימת והתוקפנית של הנאשם על רקע האירועים הקודמים. אכן, מדובר ברקע קודם שהנאשם מודע לו היטב וגם על פי עדותו עצם פנייתו אל רב המושב נעשתה באותו הקשר קודם ומתוך הנחה שהרב מכיר את ההקשר. הבנת האיום וכן הבנת עוצמת האיום נלמדים לא אחת בהקשר שבו הם נאמרים וכאן אין מחלוקת כי ההקשר הוא חמור. מבחינה זו, מדובר בנסיבה המחמירה את מצבו של הנאשם. אך בית המשפט נותן גם משקל לכך, שתגובתו ועוצמת פחדו של המתלונן לא נבעו באופן ישיר מדבריו או מהתנהגותו של הנאשם.

ממכלול הנסיבות יש לקבוע, כי מידת הפגיעה **בערכים המוגנים** במקרה זה היא **בינונית** אך נוכח הרקע לביצוע העבירות וההתרשמות הבלתי אמצעית מהנאשם גם במהלך עדותו בבית המשפט, הרי שמתבקשת המסקנה, כי גם מידת האשם היא **בינונית** ולא מלאה.

10. באשר **למדיניות הענישה** הנוהגת ראו גם המקרים שלהלן:

רע"פ 3364/14 **מנצור נגד מדינת ישראל** (8.4.14) - הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות באיומים על מורה בבית-הספר של בתם, שיירו עליו, ויזרקו עליו רימון. על הנאשמים, בעלי עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו 9 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4209/11 **שטרית נגד מדינת ישראל** (5.6.11) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות איומים בכך שאיים

על ראש העירייה שירצח אותו, ייתן לו מכות, ו"ישב עליו", וכן בתקיפת שוטר ובאיומים עליו בתחנת המשטרה. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום רמ') 57182-11-18 **מדינת ישראל נ' רמי אבו גאנם** (02.08.20) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים כלפי ראש העירייה, על רקע בקשתו בתחום החינוך של בתו שלא נענתה, שייקח "20 נשמות, אני אזיין אותם ואני אשב עליהם בבית סוהר". בנוסף, הורשע באישום נפרד באיומים על מנהלת מחלקת החינוך בעירייה בכך שאמר לה ש"ישרוף את כולם וישב בכלא". הנאשם בעל עבר פלילי ישן נדון ל-7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

ת"פ (פ"ת) 57730-10-15 **מדינת ישראל נ' ורד-נורית דקל (23.5.17)**, על רקע סירובה של רופאה לאשפז את בנה של הנאשמת בבית חולים "גהה", התקשרה הנאשמת לטלפון בחדר הרופא במחלקת המיון של בית החולים ואיימה בפגיעה שלא כדין בגופה של הרופאה, בכך שאמרה כי היא תרצח אותה וכי היא יודעת את כתובת מגוריה. על הנאשמת נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי.

רע"פ 6268/12 **שחורי נ' מדינת ישראל** (4.9.12) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים כלפי פקח חניה. בית משפט השלום גזר על הנאשם **עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי** וקנס בסך של 800 ש"ח. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי, שדחה את הערעור וקבע כי מדובר בענישה קלה במיוחד. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

רע"פ 8062/13 **אלכס ברזק נ' מדינת ישראל** (10.4.14) המבקש הורשע בבימ"ש השלום באיומים והעלבת עובד ציבור וזוכה מחמת הספק מעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו. בימ"ש השלום השית על המבקש **3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות**; שני מאסרים מותנים; קנס ופיצוי למתלוננים. ערעור על גזר הדין נדחה בבימ"ש המחוזי ובעליון.

ת"פ (כ"ס) 41196-05-10 **מדינת ישראל נ' גידו** (15.7.2012), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירת איומים לרצח על רקע ויכוח על חנייה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, **הוטלו 8 חודשי מאסר מותנה, קנס ופיצוי**.

ת"פ (שלום באר שבע) 47276-11-15 **מדינת ישראל נ' ציון ווקנין** (07.06.2016) הנאשם הורשע בכך שאיים על קצינת מבחן בכך שאמר לה, בהקשר מאיים, ש "עוד ישמעו עליו בתקשורת" וכן איים על מאבטח בפגיעה בעובדי העירייה וברכוש, בכך שאמר לו שאם הוא לא מקבל טיפול הוא יחזור עם בלון גז ועם עוד משהו...". **על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ (שלום ראשון לציון) 23876-04-15 **מדינת ישראל נ' גבריאל יוספוב** (14.07.2016); הנאשם איים על פקחית תנועה, בכך שאמר לה "אני אזיין אותך, יש לך מזל שאני עם ילדה על הידיים אחרת היית מתה כבר פה, אל תדאגי יש לי קשרים אני אטפל בך תמותי אחרי זה", "אנחנו עוד ניפגש לא סיימתי", וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה. על הנאשם **הוטלו 2 חודשי מאסר לריצוי עבודות שירות**.

11. מפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד, כי נקבעים מתחמי ענישה במנעד רחב יחסית, אשר לוקח בחשבון הן את הרקע וההקשר להשמעת האיומים והן את עוצמת האיום מידת הקונקרטיות שלו ותדירותו.

בנסיבות המקרה הקונקרטיות שבפניי, נוכח טיב האיום ועוצמתו וכן הרקע בכללותו לפרשה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לתשעה חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת, לנסיבות הבאות:

הנאשם, כיום בן 55, בעל הרשעות קודמות מגוונות, כאשר ההרשעה האחרונה היא משנת 2018 בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית משנת 2016. הרשעתו האחרונה בעבירת אלימות, שהיא גם ההרשעה ברקע לאירועים שבכתב האישום בגינה נדון לתקופת מאסר משמעותית היא משנת 2010, עבירה משנת 2009.

בהינתן שהאירוע שבפניי התרחש בשנת 2015, ניתן לומר שאף שעברו הפלילי של הנאשם משמעותי הוא אינו קרוב.

נסיבותיו האישיות של הנאשם הן בנוגע לרקע הכלכלי והן בנוגע לרקע המשפחתי אמנם לא בוסס באסמכתאות, אך עלה בחלקו במהלך שמיעת הראיות ובית המשפט מניח אותו לזכות הנאשם.

נטילת האחריות מצד הנאשם חלקית מאד. גם לאחר הרשעתו הנאשם עמד על עמדותיו הנוקשות ועל הכחשתו את העבירה. עם זאת, דברי הנאשם כי לא התכוון להפחיד את רב המושב או לגרום לו נזק וכן המחווה אנושית שנרשמה בפרוטוקול הדיון בהקשר זה בתום עדותו של המתלונן הרשימו ככנים.

נוכח כל האמור לעיל, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר:

13. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, שירותו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות בכפר שיקומי עדי נגב בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 11.1.23 במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלונן, ע.ת. 3 על פי כתב האישום, בסך של 1,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 ימים ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט לכל המאוחר עד יום 1.1.23.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.